

Nr 367.

Av herr **Lundqvist m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 93, med förslag till lag om den 1 majs likställande i vissa hänseenden med allmän helgdag.

Enligt i Kungl. Maj:ts proposition nr 93 framlagt lagförslag skulle den 1 maj, då denna dag icke infaller å sön- eller helgdag, vara likställd med allmän helgdag.

Visst kan det sägas, att den 1 maj med åren fått karaktär av ledighetsdag för allt flera och flera av vårt folk. Ingen torde ha en tanke på att söka vrida denna utveckling tillbaka eller ens att stävja en fortsatt utveckling i samma riktning.

Detta är emellertid *en* sak. Något helt annat är, att statsmakterna genom särskild lagstiftning nu skulle dekretera, att denna dag skall ha helgdagskaraktär. Gärna skall erkännas, att den 1 maj för betydande grupper av vårt folk fått sådan betydelse, att dess jämställande med helgdag för dem måhända synes naturligt. Lika säkert är emellertid, att för andra, ävenledes stora delar av landets befolkning, denna *Internationalens* dag ingalunda framstår såsom en sådan dag, som ur *svenska* synpunkter förtjänar att genom statsmakternas direkta åtgöranden ges helgdags karaktär.

Ur svensk nationell synpunkt finns det förvisso andra dagar, som för *hela* folket — oavsett politiska partiåskådningar — har vida större betydelse än denna, t. ex. den 6 juni, flaggans dag, en dag dessutom rik på betydelsefulla minnen ur vårt eget folks historia. Hade det föreliggande lagförslaget tagit sikte på en ur nationell synpunkt så framträdande dag som den 6 juni, så hade förvisso en samling över partigränserna kunnat ske kring förslaget, även om givetvis vissa erinringar ur näringslivets synpunkt skulle ha kunnat resas även mot detta förslag, särskilt om samtidigt alla nuvarande helgdagar skulle ha bibehållits.

Vi betvivla, att någon annan demokratisk stat funnit sig böra i lag upphöja den 1 maj till helgdag, men väl veta vi, att diktaturstyrda länder så gjort. Det föreliggande förslaget tillgodoser icke några nationella intressen.

I anslutning till vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 93.

Stockholm den 26 februari 1938.

E. Thorell.
Gösta Liedberg.

Nils V. Sandström.
T. G. v. Seth.

R. Lundqvist.
Cl. Lindskog.
N. E. Nilsson.

